

[Axel Sørensen.]

sikkert Horsens—Juelsminde jernbane kunne opnå rentabel drift. Banen er ved hjælp af de midler, man fra statens side har stillet til rådighed, blevet udbygget og moderniseret og er blevet i stand til at modtage en langt større fragtblægning, end tilfældet er i øjeblikket, ja, en eventuel nedlægning af banen ville dermed være undgået.

Jeg har med dette indlæg den hensigt, at oprettelsen af en ny færge- og godsroute Juelsminde—Kalundborg ikke alene skulle gå ind i overvejelserne og prøvelserne med hensyn til Storebæltsbroen, men at den også må møde den fornødne forståelse hos ministeren for offentlige arbejder, og jeg hører gerne hans udtalelser herom.

Må jeg til slut sige, at det var med interesse, jeg fulgte det ærede medlem hr. Gustav Pedersens udtalelser angående ungdommens uddannelse. Jeg tillod mig fra det høje tings talerstol under finanslovdebatten i sidste rigsdagssamling at fremdrage ungdommens tekniske og handelsmæssige uddannelse, og jeg følger derfor med interesse spørgsmålet om dens uddannelse og placering i beskæftigelsen. Jeg forstod, at det ikke var uden en vis uro i sindet, at det ærede medlem betragtede den store befolkningstilvækst og i forbindelse hermed i særlig grad den faguddannede og specialuddannede ungdoms placering i fagene. Jeg erkender, at der her foreligger et meget stort problem, som vil blive endnu mere påtrængende, efterhånden som befolkningstilvæksten bringer en forøgelse i de arbejdssøgendes rækker. Når dertil kommer, at byerne foruden at få anbragt deres egen ungdom også skal optage den landboudngdom, der drager fra landet til byerne, forstår man, hvilken alvorlig situation der kan komme til at foreligge. I de sidste 12 år er der sket en flytning af ungdom fra landet til byerne, som andrager ca. 110 000 unge. Jeg tror, at man indenfor landbruget ved hjælp af de love og bestemmelser, som kan bidrage dertil, i langt højere grad burde bestræbe sig for at fastholde den del af landboudngdommen, som fagligt uddannes, til at blive værdige arvtagere i landbrugserhvervet, men som man ikke nu ser sig i stand til at fastholde, men lader gå ind til byerne, hvor de indrulleres i arbejdernes rækker. Jeg nævner dette, fordi jeg føler, at man i den kom-

mende tid bør lægge langt mere vægt end før på at skabe de unge landbrugere egne hjem på landet, skabe dem boliger, men samtidig skabe dem en arbejdsplads. Jeg håber, det må blive muligt at udbygge dette område, når vi kommer til en revision af statshusmandsloven, således at vi kan være med til at forøge antallet af de brug, der oprettes om året til unge mænd og kvinder i landbrugserhvervet, meget stærkt.

Alfred Jensen: Da den kommunistiske forespørgsel til arbejds- og socialministeren om arbejdsløsheden og de arbejdsløses forhold var til behandling her i sidste uge, troede ministeren og ordførerne, at de ved ikke at inkludere sig i debat kunne undgå en række ubehagelige spørgsmål. Det er imidlertid en stor fejltagelse. De fremførte problemer bringes ikke ud af verden ved tavshed; de er der, selvom ministeren og ordførerne undlod at tage stilling til dem onsdag den 29. oktober, og de vil være der, så længe der ikke effektivt tages fat på bekæmpelsen af arbejdsløsheden. Det er nemlig problemer, der eksisterer ikke alene for de arbejdsløse, men tillige for alle arbejdende her i landet.

Jeg ønsker derfor her under finanslovdebatten påny at rejse beskæftigelsesproblemet. Jeg ønsker at gøre det, fordi der ikke i ministerens redegørelse var noget som helst løfte om hjælp til de arbejdsløse eller om en virkelig indsats imod arbejdsløsheden. Frigivelsen af de tilbageholdte arbejder vil som påvist, selvom det drejer sig om arbejder for omkring 190 mill. kr., ikke føre til en tilfredsstillende nedbringelse af arbejdsløshedstallet; man kan endda regne med, at den gennemsnitlige ledighed i denne vinter vil være langt større end i den foregående vinter. Heller ikke ministerens omtale af regeringens interesse for på længere sigt at øge beskæftigelsen indenfor den egentlige produktion giver beskæftigelse eller brød i skabet til de arbejdsløse og de arbejdende i denne vinter og i den nærmeste tid. Det vil altså sige, at trods ministerens udsagn om forståelse for de arbejdsløses vanskeligheder har han holdt en lunken tale, og han har ikke stillet de arbejdsløse det mindste i udsigt, hverken hvad beskæftigelse eller deres øvrige forhold angår; løfterne kunne næsten ikke være ringere, end de var. Det tyder ikke på noget godt, at ingen af de fem partiers